

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiariam reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

§. 3. De tertia excusatione frigidorum Hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](#)

ejusmodi Personis providisse, efficacissimeque, ut frequenter melius ipsis prospectum fuerit post fidem Catholicam suscep-
tum, quam ante talem susceptionem provisum fuerat.

V. Quartò ostendat, etiam modicas illas opes, quae post Religionem veram suscep-
tam retinebunt, vel obtin-
bunt, plus ipsis profuturas, quam si nescio quas divinas
possiderent; cùm, teste Davide Ps. 36. Melius sit modicum
justo super divitias Peccatorum multas; & teste S. Paulo,
Tim. 4. pietas (& vera Religio) ad omnia sit utilis promi-
sionem habens vitæ, quæ nunc est, & in futuro. Ut adeo
meritò applicare sibi illa Tobiae Senioris verba possint.
*Noli timere, Fili mi, pauperem quidem vitam gerimus, sed mala-
ta bona habebimus, si timuerimus Deum, & recesserimus a
omni peccato, & fecerimus bene. Jacent itaque super Domini-
num curam suam, & ipse eos enutriet.*

§. III.

De tertia excusatione frigidorum Hæ- reticorum.

I. Tertia excusatio est; quod Parentes & Amici deli-
xerint, aut etiam graves ab illis, aliisve Acatolicis per-
secutiones timenda sunt, contra quam per sequentes rationes
pugnandum erit.

II. Primò ostendat, hinc ob oculos versari debet ille
Iam Christi Luc. 14. sententiam: *Si quis venit ad me, & non
redit Patrem suum, & Matrem, & Vxorem, & Filios, & Pa-
tres, & Sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meri-
re discipulus.* Certè si eos, postquam Inimici in bonis tem-
poralibus facti essent, & vitæ corporali insidiarentur, ulti-
& sine difficultate desererent, multò magis nunc, dum viri
spirituali bonisque aeternis spoliare, damnumque irre-
di erunt.

III. Secundò ostendat, exiguum censeri debere jacta-
ram, ubi pro Parentibus & Amicis carnalibus ipse Deus
Parentem & Amicos se & Sanctos suos offert, & quidem
ab illis sperari poterat, centuplicato scenore compenfar:
enim Matt. 19. promisit, dum Patrem & Matrem proper-

requiri
am fulle
erat.
es, qua
l obtin
s divina
modicau
Paulo i
s promi
Ut alio
ffinit c. 4
sed mal
erimur d
per Domi
Hx.
nici del
cicis perfo
ratione
debet ill
me, & au
re, & Fra
potest men
onis come
tur, ultim
dum vix
nque iur
deleterez
bere justi
se Deus
quidq
penlat
proper
relati

relinquentibus centuplum & vitam æternam promisit. Unde merito cum Davide ipsi exclamare Ps. 26. poterunt, *Pater meus & Mater mea deliquerunt me: Dominus autem asseruit me.*

IV. Tertiò ostendat, neque persecutio[n]es eorum admodum timendas esse; cum in primis præsidio ipse Deus sit sumus. Si autem Deus pro ipsis stabit, quis contra ipsis fuit poterit? Audiant quoque S. Petrum 1. c. 3. dicentem: *Ego autem, qui noceat vobis, si boni amulatores fueritis? an in diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum?* Rom. 8. Deinde verò neque novum, neque difficile videri debet ejusmodi persecutio[n]es tolerare, cum ipse Christus Jo. 15. prior illis sustinuerit, & exemplo suo lenierit, ideoque merito Apostolor[um] suis ad illas a quo animo tolerandas sequentibus verbis præparat: *Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit.* Mementote sermonis mei: *Non est seruus maior Domino suo.* Si me persecuti sunt, & vos persequentur. Credant ergo sibi quoque dictum ab illo, quod Matt. 5. Apostolis dixit: *Beati estis, cum maledixerint vobis homines, & persecut vos fuerint, & dixerint omne malum aduersus vos minentes propter me: gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in caelis.*

§. IV.

De quarta excusatione frigidorum Hæreticorum.

I. Quarta excusatio horum Hæreticorum est, quod dum ha vivit, & à Majoribus acceptam Religionem deserte, maximè cum ipse Deus Deut. 32. dixerit: *Interrogavimus tuum, & annuntiabim tibi: Majoros tuos, & dicentes: Quam excusationem ut efficaciter refuter Theologus Polemicus, sequentia adhibebit argumenta.*

II. Primo ostendat, hoc impedimentum usque adeò terrene non debere, ut potius ad Catholicam fidem alliceret; si enim ipsi Hæretici fidem & Religionem à Majoribus suis acceptam tenendam esse putant, cur non potius eam, quam antiquiores Majores tenuerunt, approbant, & attribuunt? an non illis potius potest illud Deuteronomii